

Uttalande - BFN U 96:2

Redovisning av förnödenheter

14 § bokföringslagen (1976:125; BFL) samt 4 kap. 9 och 12 §§ årsredovisningslagen (1995:1554; ÅRL)

Förutsättningar

I BFL finns inga särskilda bestämmelser om förnödenheter. I ÅRL förekommer begreppet förnödenheter dels i balansräkningsschemat under rubriken Varulager m.m., dels i den särskilda värderingsregeln i 4 kap. 12 §.

I detta uttalande behandlas frågan om vad som innefattas i begreppet "förfnödenheter" och i vilken utsträckning förnödenheter skall kostnadsföras löpande respektive redovisas som varulager.

Jfr också SOU 1973:57 s. 150 samt Redovisningsrådets rekommendation RR 2, Redovisning av varulager.

BFNs bedömning

Till förnödenheter räknas sådana omsättningstillgångar som förbrukas i ett företags normala tillverkningsprocess. Utgifter för förnödenheter hänförs till indirekta tillverkningsutgifter. Utgifter som direkt kan hänföras till en bestämd vara eller order räknas inte till förnödenheter liksom inte heller utgifter avseende allmän administration eller försäljning.

Exempel på tillgångar som kan utgöra förnödenheter är bränsle, smörjmedel, slipmaterial, rengöringsmedel, städmaterial och tillsatsmaterial. Till förnödenheter räknas däremot inte tillgångar av stadigvarande karaktär (anläggningstillgångar), t.ex. reservdelar och specialverktyg.

Förfnödenheter som är av väsentlig betydelse för företagets resultat och ställning skall redovisas som varulager i balansräkningen. Om förnödenheterna är av ringa värde eller om de direkt vid ankomsten till företaget har utlämnats för förbrukning eller till förråd för förbrukning (normalt handförråd) kan de kostnadsföras löpande. Gränsdragningen mellan å ena sidan förnödenheter som aktiveras och å andra sidan förnödenheter som kostnadsförs löpande skall ske på ett konsekvent sätt.

Förfnödenheter som redovisas som varulager skall värderas enligt de värderingsregler som gäller för varulager i allmänhet. Detta innebär att förnödenheterna som regel skall värderas post för post till det lägsta av anskaffningsvärde och verkligt värde (jfr dock RR 2, p. 31). Företag som upprättar års- och koncernredovisning med tillämpning av bestämmelserna i ÅRL

får i stället ta upp förnödenheter till en bestämd mängd och ett fast värde under förutsättning dels att tillgångarnas sammantagna värde är av underordnad betydelse för företaget, dels att tillgångarnas kvantitet, värde och sammansättning inte varierar väsentligt. Motsvarande möjlighet saknas för företag som inte tillämpar ÅRL.

Detta uttalande gäller fr.o.m. den 1 januari 1997 och ersätter uttalandet BFN U 88:3 Redovisning av förnödenheter som därmed upphör att gälla. Det upphävda uttalandet skall dock tillämpas i fråga om räkenskapsår som inletts före utgången av år 1996.